

THIÊN CHÚA CHẬM GIẬN VÀ GIÀU TÌNH YÊU!

... Chúa Nhật 3-11-2013 Đức Cha Bernard Housset, Giám Mục giáo phận La Rochelle et Saintes ở miền Tây Trung nước Pháp, đã truyền chức phó tế vĩnh viễn cho thầy Gilles Cavarro. Thầy Gilles Cavarro là bác sĩ hành nghề tại thành phố Burie. Thầy lập gia đình với cô Odile và cả hai cho ra chào đời 7 người con, 5 trai 2 gái: Matthieu, Benoit, Cécile, Rémy, Pierre-Marie, Jeanne và François.

Lễ phong chức phó tế vĩnh viễn diễn ra tại thánh đường đan viện Dames de Saintes với phần mở đầu thật cảm động. Đó là cảnh 7 đứa con đứng lên giới thiệu thân phụ Gilles với toàn cộng đoàn trước khi hiền thê Odile nói lời Thưa Vâng đối

với ơn gọi phó tế vĩnh viễn của hiền phu Gilles.

7 đứa con đã lần lượt nêu bật các đức tính trù mẫn của thân phụ bằng cách véo von so sánh với công việc THIÊN CHÚA sáng tạo trời đất trong vòng 6 ngày và nghỉ ngơi vào ngày thứ 7 (Sáng Thế 1,3-28/2,1).

Thứ nhất, Ba luôn tỏ ra quan tâm săn sóc, hiền dịu và nhẫn nại.

Thứ hai, xuất thân từ một hướng đạo sinh hơi rụt rè, đã có lần Ba mơ ước trở thành đan sĩ, nhưng cuộc gặp gỡ với Má tại Bordeaux đã thay đổi tất cả.

Thứ ba, vốn bản tính nhân hậu và luôn mau mắn giúp đỡ người khác đã đưa Ba đến quyết định theo đuổi ngành bác sĩ.

Thứ tư, mặc dầu bận rộn với công việc nơi bệnh viện Ba vẫn biết dành thời giờ cho vợ và con cái nơi gia đình.

Thứ năm, sau khi thi hành đủ thứ nghề nghiệp từ bác sĩ đến làm chồng, làm cha, làm nhân viên cứu hỏa, thợ nuôi ong mật và làm vườn, giờ đây Ba được tuyển chọn làm phó tế vĩnh viễn.

Thứ sáu, công cuộc chuẩn bị trôi qua, hôm nay Ba sẵn sàng đáp lại tiếng gọi và 7 đứa con của Ba cũng hiệp lòng Thưa Vâng với Ba.

Thứ bảy, các con cùng với Má và Đức Giám Mục giáo phận âu yếm nhắc Ba nên dành thời giờ để nghỉ ngơi.

Mọi người có mặt đều sung sướng mỉm cười trước tâm tình trù mẫn của 7 đứa con dành cho tân phó tế Gilles Cavarro. Nó trình bày hình ảnh một gia đình yêu thương hiệp nhất và đầm ấm.

Tiếp lời 7 đứa con, bà Odile cảm động nói. Thời gian đầu khi tôi gặp anh, chúng tôi thường nói đùa và rất vui tươi thoải mái. Nhưng trong cuộc đời anh, anh luôn luôn dành chỗ đứng ưu tiên cho THIÊN CHÚA. Phải chi tôi biết được điều này sẽ dẫn chúng tôi đến tận nơi đâu!!! Yêu là trao hiến chính tôi. Yêu là trao tặng anh. Yêu là trao hiến chúng tôi và chúng tôi cùng nhau trao hiến. Chúng tôi cùng sát cánh bên nhau dọc dài cuộc sống hôn nhân khi vui cũng như lúc gặp thử thách. Anh luôn luôn nói với tôi: "Chúng ta hãy đặt trọn niềm tin tưởng nơi THIÊN CHÚA". Chính vì lời này của anh mà hôm nay tôi xin "THƯA VẮNG". Vâng, tôi xin chấp nhận ơn gọi anh trở thành phó tế vĩnh viễn. Yêu là trao hiến chính tôi. Yêu là trao tặng anh. Yêu là trao hiến chúng tôi và chúng tôi cùng nhau trao hiến.

Sau lễ truyền chức phó tế vĩnh viễn của thầy Gilles Cavarro, bà Odile đã gọi lại chặng đường trước đó như sau. Khi được hỏi ý có bằng lòng chấp thuận đề nghị anh Gilles trở thành phó tế vĩnh viễn hay không, phản ứng đầu tiên của chúng tôi là rất đỗi ngạc nhiên! Bởi lẽ chúng tôi chưa hề nghĩ đến một loại bất ngờ nào tương tự như thế! Chúng tôi phải dành ra thời gian 2 năm để suy tư trước khi đi đến quyết định.

Đối với cá nhân tôi, tôi đã phản ứng thế nào trước ơn gọi của hiền phu tôi? Đây là chỗ đứng của người vợ khi người chồng được lãnh chức phó tế vĩnh viễn? Tôi xin thành thật thưa rằng, đối với tôi cũng như đối với anh Gilles, ưu tiên hàng đầu của chúng tôi là bí tích Hôn Phối. Từ đây đặt ra vấn đề: làm thế nào để có thể nối kết phối hợp cách hài hòa giữa hai bí tích hôn nhân và truyền chức? Đây chính là vấn đề nòng cốt. Và chúng tôi đã tìm ra câu giải đáp từ từ, đi theo từng bước một. Người ta xin tôi một món quà trao tặng. Tôi tự hỏi mình có đủ khả năng trao tặng món quà không? Trong bí tích hôn phối chúng tôi là hai: anh và tôi. Chúng tôi trao hiến cho nhau và nhận lãnh lẫn nhau và khi trao hiến cho nhau chúng tôi cùng nhau tiếp nhận Tình Yêu THIÊN CHÚA. Giờ đây với bí tích truyền chức phó tế vĩnh viễn, chính tôi tặng lại anh Gilles. Tôi ao ước sống thực tại này cách hết sức chân thật: cho anh, cho tôi cũng như cho toàn gia đình chúng tôi.

... "Chúc tụng Chúa đi, hồn tôi hỡi, toàn thân tôi, hãy chúc tụng Thánh Danh! Chúc tụng Chúa đi, hồn tôi hỡi, chớ khá quên mọi ân huệ của Người. Chúa tha cho người muôn ngàn tội lỗi, thương chữa lành các bệnh tật người. Cứu người khỏi chôn vùi đáy huyết, bao bọc người bằng ân nghĩa với lượng hải hà, ban cho đời người chứa chan hạnh phúc, khiến tuổi xuân người mạnh mẽ tựa chim bằng .. Chúa là Đấng từ bi nhân hậu, Người chậm giận và giàu tình thương, chẳng trách cứ luôn luôn, không oán hờn mãi mãi. Người không cứ tội ta mà xét xử, không trả báo ta xứng với lỗi lầm. Như trời xanh trổi cao hơn mặt đất, tình Chúa thương kẻ thờ Người cũng trổi cao. Như đông đoài cách xa nhau ngàn dặm, tội ta đã phạm, Chúa cũng ném thật xa ta. Như người cha chạnh lòng thương con cái, Chúa cũng chạnh lòng thương kẻ kính tôn. Người quá biết ta được nhời nắn bằng gì, hỡi Người nhớ: ta chỉ là cát bụi" (Thánh Vịnh 103(102),1-5/8-14).

("Église en mission", Bulletin diocésain de LA ROCHELLE et SAINTES, Décembre 2013, 149e Année, No 12, trang 218-219)

Sr. Jean Berchmans Minh Nguyệt